

[Formanden.]

3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

Udenfor Dagsordenen har Socialministeren Ordet for at fremsætte et i et tidligere Møde anmeldt Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalidder og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.* Ved denne Lov, Nr. 100 af 29. Marts 1924, blev der gennemført en Række Regler, som samtidig med at opretholde den fra den tyske Tid etablerede Forsørgelse af sønderjydske Militærinvalidder tillige saa vidt muligt skulde afpasse Forsørgelsen efter den i Kongeriget i øvrigt gældende Invalidelovgivning.

Allerede et Par Aar efter Lovens Vedtagelse fremkom der fra „Foreningen for Krigsbeskadede og Faldnes Efterladte“ Krav om forskellige Ændringer i Loven, og gennem de følgende Aar er disse Krav stadig blevet fornyet og forstærket. Da samtidig saavel Invalidenævnet i Sønderborg som Invalideraadet for de sønderjydske Landsdele har fremsat Forslag om forskellige Ændringer, blev Spørgsmaalet om en Revision af denne Lov taget op i Socialministeriet. Paa Ministeriets Foranledning sammenfattede derefter Krigsinvalideforeningen under 11. September 1930 sine forskellige Ønsker om Ændringer i Loven af 1924 i et samlet Forslag. Dette Forslag er blevet gennemgaaet af Invalidenævnet og Invalideraadet, hvilke Institutioner endvidere selv paa visse Omraader har fremsat nye Forslag til Ændring af Loven, og endelig har de sønderjydske Amtmænd haft Anledning til at gennemgaa hele Materialet og fremsætte deres Bemærkninger.

Ved Overvejelsen af denne Revision af Loven af 1924, som jeg egentlig havde tænkt mig skulde have ventet til efter Vedtagelsen af en samlet Socialreform, maa man erindre, at Antallet af de af Loven omfattede Personer med Aarene bliver færre og færre i Kraft af Lovens begrænsede Formaal, og at det i Betragtning af denne Lovs Tilblivelses-historie og Formaal vilde virke uheldigt, om

man ved en Ændring i Lovens Principper fjernede den mere og mere fra dens oprindelige Grundlag, den tyske Krigsinvalidelovgivning. Administrationskommissionen af 1923 foreslog at ophæve Invalideraadet som den overordnede Instans i disse Afgørelser og henlægge dennes Forretningsomraade til Arbejderforsikrings-Raadet. Dette Forslag blev henvist til Behandling i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven, hvis Beretning — den er trykt som Bilag I til det som Led i Socialreformen i Rigsdagssamlingen 1930—31 fremsatte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde — gør Rede for de Grunde, der taler imod at foretage en Ændring i den særlige sønderjydske Administration. Det har jeg derfor ikke rørt ved i Lovforslaget.

Invalidenævnet har foretaget en Beregning af, hvor stor Merudgift der vilde fremkomme, saafremt Krigsinvalideforeningens Ændringsforslag var blevet fulgt uden Begrænsning, og har opgivet denne Merudgift til 1 600 000 Kr., hvoraf dog de 320 000 Kr. er en Udgift een Gang for alle. Herom har der i Tider som disse og under Hensyn til den øvrige Sociallovgivning ikke kunnet være Tale. Naar man, som det stærkt ønskedes fra Krigsinvalideforeningens Side, for Øjeblikket skal fremsætte Forslag til en Revision, maa man efter min Mening indskrænke sig til de Ændringer, hvorom der har været almindelig Enighed. Merudgiften herved kan anslaaes til det forholdsviis ringe Beløb af ca. 60 000 Kr. aarlig.

Da der fra Krigsinvalideforeningen foreligger Forslag om mindst et halvt Hundrede Ændringer paa dette i øvrigt indviklede og meget detaljerede Omraade, har jeg af Hensynsfuldhed overfor det høje Landsting valgt den Fremgangsmaade at gøre Bemærkningerne til Forslaget meget udførlige, saaledes at man ved Gennemgangen af hver af nærværende Forslags 20 Paragraffer ikke alene kan se, hvad disses Indhold gaar ud paa, men samtidig tillige vil faa at vide, i hvilket Omfang dette Indhold imødekommer Krigsinvalideforeningens Ønsker, og af hvilke Grunde Ministeriet har ment henholdsvis at kunne imødekomme eller at maatte afslaa disse Ønsker. Da hver af Ændringerne i sig selv ikke kan siges at være vidtrækkende og altsaa mere vedrører Detailler, som ikke let vil kunne forstaaes af andre end dem, der er sagkyndige paa dette specielle Omraade eller vil sætte sig særligt ind i det, end de vedrører Principper, der i Almindelighed gøres til Genstand for politisk eller anden Diskussion,